

14. lugu

Pille Marmor: „...abivajavate laste aitamine, pühendunud vabatahtlikud!“

...on igapäevaselt täiskohaga ema

...liitus SA TÜK Lastefondiga 2011. aasta veebruaris

...on SA TÜK Lastefondis spordivaldkonna juht

...on kohal korvpallimängudel nii Tartus, Tallinnas kui ka Rakveres

...väärtustab meeskonnatööd

...kogub „hea tunde“ killukesi

Mis on Lastefond?

Lastefond on heategevusfond. Lastefondi eesmärgiks on märgata ja aidata neid lapsi, kellele riik liialt vähe tähelepanu pöörab. Minu jaoks on Lastefond üks hea organisatsioon, kus vabatahtlik olla.

Kust kuulsid Lastefondi olemasolu ja tegevuste kohta?

Ülikooli listi tuli kiri, kus kutsuti fondiga liituma uusi vabatahtlikke. Sealt ka esmane kontakt. Edaspidi jäid juba teravamalt silma linnapildis toimuvad kampaaniad. Suurema osa infot sain ikkagi Lastefondi kodulehelt.

Mis ajendas Sind liituma Lastefondi vabatahtlikega?

Sisemine tunne midagi head teha ja aidata neid, kes ise enda aitamisega hätta jäävad.

Kuna mul endal on kaks last, siis tundus loogiline liituda vabatahtlikuna just sellise organisatsiooniga, mille põhitähelepanu on koondunud lastele.

Samuti soovisin ma leida uusi tuttavaid, kes sarnaselt minuga näevad vajadust tegeleda heategevusega, mõistavad selle olulisust. Ma soovisin saada ka ürituste organiseerimise kogemust. Ja kõige lõpuks tahtsin ma vabaneda sisemisest hirmust suhelda täiesti võõraste inimestega.

Minu kõige suuremaks eesmärgiks on muuta oma perekonna ja tutvusringkonna suhtumist heategevusse, annetamise ning vabatahtlikuks olemisse.

Mida pead enda olulisimaks panuseks/saavutuseks Lastefondi vabatahtlikuna?

Ma arvan, et üks vabatahtlik ei suuda väga palju ära teha, pigem peaks vaatama saavutusi meeskonnana. Näiteks mul on väga hea meel selle üle, et meil on õnnestunud saada kontaktid, et koguda korvpallimängudel annetusi nii Tartus, Tallinnas kui Rakveres, kuid tulemused ei

oleks pooltki nii head, kui ma osaleksin nendel üritustel üksi. Vabatahtlikkond koos moodustab terviku ning mul on hea meel, et olen osa Lastefondi meeskonnast.

Mida on vabatahtliku töö Lastefondis Sulle andnud?

Eelkõige rahulolu, samuti teadmise, et see, mida ma olen teinud, on olnud õige ning minu tegevuse tulemus on läinud sinna, kus seda ka tõesti vaja on olnud.

Igal üritusel olen kogunud „hea tunde“ killukesi ning need on erilised, teevad südame soojaks ☺

Mida on vabatahtliku töö Lastefondis Sinult võtnud?

Ma arvan, et ükski vabatahtlik ei mõtle sellele, mida see töö võtnud on. Usun, et vabatahtlikuks tullakse ikkagi selleks, et midagi endast anda, mina vähemalt tulin seetõttu. Ausalt öeldes ma polegi kunagi sellele niimoodi mõelnud, sest kõik, mis ma olen teinud, on olnud vabatahtlik ning minu enda soov tegevustesse panustada.

Kas ja kuidas on vabatahtliku töö Lastefondis muutnud Sinu suhtumist lastesse ja ühiskonda tervikuna?

Pigem on avardunud mu maailmapilt ning tõusnud teadlikkus, sest enne Lastefondi tulekut ei olnud ma üldse puutunud kokku valdkonnaga, millele Lastefondi tähelepanu on suunatud. Nüüd on mul väga hea meel, et näen natuke suuremat pilti. Tegelikult on neid lapsi, kes abivajavad palju, meie ühiskond võiks neid märgata, rohkem tähelepanu pöörata, aga kõik see muutub koos teadlikkuse tõusuga.

Miks soovivad sõbral Lastefondi vabatahtlikega liituda?

Meil on kihvt ja toetav meeskond. Suurepärane võimalus saada meeskonnatöö ja ürituste läbiviimise kogemusi.

Palun meenuta lõbusat lugu, juhtumit või fakti seoses Lastefondi vabatahtliku tööga, mida tahaksid teistega jagada!

Tegelikult neid lugusid, mida jutustada on palju, igal üritusel on mingi oma kiiks, mille poolest see meelde jääb.

Möödunud suvel võttis Lastefond osa hansapäevadest ning mina oli bussijuht. Cramo buss millega me sõidame on päris suur, minu jaoks oli see esmakordne kogemus nii suure autoga sõita. Pühapäeva hommikul olin siis sihtkohta sõitmas, aga samal päeval toimus Tartus ka rattasõidu võistlus, nii et enamused tänavaid kesklinnas olid suletud. Ma oli juba üle poole tunni suure bussiga Tartus ringi seigelnud ning oma arust kõik teotsad, mis Jaani kirikuni peaksid viima, läbi proovinud. Selle suure bussiga kitsastes kohtades ots jälle ringi keerata oli minu jaoks paras katsumus, lihtsalt keeruline kui auto suurust ei tunneta... lõpuks oli juba nutt kurgus, et nüüd ei saagi kogu varustusega õigeaks ajaks kohale, lisaks sellele oli hansapäevade

korraldaja poolt nõudmine, et autod peavad olema kella kümneks alalt lahkunud. Lugu lõppes ikkagi hästi – oli ikka üks tänav veel, mida pidi lõpuks õnnelikult kohale jõudsin, sellest informeeris mind üks teine tubli vabatahtlik.